

Blåskindsdalen.

Navnet Blåskindsdalen emmer af mystik blåligt lys, dansende små elverpiger eller anden trolddom. Men uanset alle eventyr, så er der simpelthen helt vidunderligt smukt i den lille sprækkedal med det romantiske navn.

Men årsagen til navnet er dog knap så romantisk. Navnet opstod dengang dalens gamle træer var bevoksede med store klaser af stedsegrønne vedbend, som hele sommeren kastede et skyggefyldt blåligt skær over hele dalen. Dog blev farven dengang sammenlignet med farven på en blåræv. Pelskraver af blåræv var engang den højeste mode for fine damer.

Desværre kendes Blåskinddalen kun af få mennesker. Det er synd, og selv om sprækkedalen ligger i nærheden af det meget besøgte Jons Kapel, så kommer der ikke mange her. Selv om dalen findes i nærheden af stien langs klippekysten, og der også er en lille sten med henvisning ved indgangen. De fleste turister går forbi og mister et eventyr.

Døde elmetræer har givet et andet lys i sprækkedalen, til gengæld ligger de væltede træer tilbage og skaber et urskovsagtigt billede af naturskov. Der er også stejle klipper og store sten med lodne tæpper af mos og vedbend. Mange bregner og en lille rislende bæk forstærker denne stemning af vildskab. Hele foråret synger talrige nattergale duet og overdøver bækkens rislende kluk.

Hvis Ronja Røverdatter skulle finde et sommerhus på Bornholm kan det kun være i Blåskindsdalen.

Året rundt er der smukt.

Om vinteren med iskrystaller, og senere is og istapper der næsten ligner orgelpiber på døde grene. Vinterens vandmængder suser gennem orglerne og lydene går i dur og mol. I marts kommer de blå anemoner, og april er snehvid med alle de hvide og bagefter kommer de gule anemoner. Kom maj de søde milde med gøge kuk – kuk, nattergale kluk, orkideer og tusindvis af hvide og lilla lygtemænd, som også kaldes lærkesporer. Midsommer er naturens middagsstund og nätterne lyse. Hele natten lyser små gulgrønne fakler op. Det er skt. Hans orme. De kan også flyve og miraklerne længe leve, ”for hvordan kan de flyve og fare, med sådan en glød i sin numse”. I september og blomstrer dalens gule vedbend og hundredvis af sommerfugle er på jagt. Og inden tæppefald i oktober folder de hvide anemoner sig ud for anden gang, inden blæsten fejer dem væk.

Værd at vide.

Blåskindsdalen er en sprækkedal ved kysten mellem Vang og Jons Kapel. Der er en stor parkeringsplads ved Jons Kapel, og herfra følger man stien ud til kysten og fortsætter mod nord. Der er ret vanskeligt klippeterræn. Så for dårligt gående kan det anbefales at følge landevejen tilbage og gå til venstre ad den gode cykelvej. Herfra er der kun en kilometer til en sten viser vejen til Paradiset med det blå navn.

Tekst/foto: Søren P. Sillehoved